

...μπαρά μου. Ο πατέρας μου, Γρηγόρης Αναστασιάδης, ήταν διευθυντής της βελγικής εταιρείας που διαχειριζόταν τότε την ιδίωση της συμπρωτεύουσας. Πέθανε αιφνιδιαχώς στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί στη Γερμανία επειδή δοκίμασε αντιστασιακούς στο Βέλγιο. Οι γονείς μου γνωρίστηκαν, αγιοπίθηκαν και παντρεύτηκαν στο Βέλγιο στη δεκαετία του '50, όπου γεννήθηκα κι εγώ. Στο σπίτι οι γονείς μας, μας μιλούσαν γαλλικά, εμένα και στα δύο άλλα μου αδέρφια, ώστε να ενσωματωθούμε γρήγορα στη φιλόξενη βελγική κοινωνία.

Κάπου τότε ξεκινά η διαίτησάς πορεία;

Ακριβώς. Σπουδές στο Πολυτεχνείο της Λουβέν, όπου τελειώσα τοπογράφος μηχανικός και στη συνέχεια έκανα μεταπτυχιακό πάνω στην οικονομία των αναπτυσσόμενων χωρών. Συνολικά, 7 χρόνια σπουδές. Είπα στους γονείς μου ότι ήθελα να επιστρέψω Ελλάδα. Ο πατέρας μου δεν είπε τίποτα. Χρόνια αργότερα έμαθα ότι την ημέρα που αναχωρούσα, τηλεφώνησε στο θείο μου Γιώργο, στο Βόλο, και του είπε: "Ο Ντίνος δεν θα αντέξει".

Το 1978, με 4 γλώσσες και πολυτεχνικές σπουδές στο εξωτερικό βρήκα πολύ εύκολα δουλειά στη βιομηχανική περιοχή του Βόλου, στη Ν. ΛΕΒΕΝΤΕΡΗΣ Α.Ε., ως μηχανικός παραγωγής στο συμπαιγνείο οκλήρου χάλυβα και τη μονάδα συρματόσχοινων. Γρήγορα κατάλαβα όμως ότι δεν υπήρχε από πλευράς κυβέρνησης μια σοβαρή βιομηχανική πολιτική στην Ελλάδα, ούτε όρεξη από τους Έλληνες βιομηχάνους να βγουν μπροστά, να κάνουν επενδύσεις, να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και να εξευρωπαϊστεί ο ιδιωτικός τομέας. Παντού κυριαρχούσαν το ρουφιάνι, οι κομπίνες, η διαφθορά και η αναξιοκρατία. Το όνειρο του Νεοέλληνα ήταν να μπει από το παραθυρό στο Δημόσιο και να κολλήσει σε μια γαλαζο-πράσινη καρέκλα.

Δυστυχώς η Ελλάδα των δικαίων μου δεν είχε καμία σχέση με την Ελλάδα της αθωμανικής αποσπασματικής που αντιμετώπιζα καθημερινά ως νεαρός μηχανικός. Ο τόπος δεν με κυρούσε πια, έδειχνε τα παιδιά του. Παρατήθηκα μετά από 2 χρόνια και κατέβηκα Αθήνα. Μεγάλες ελληνικές κατασκευαστικές είχαν αναλάβει

Είχα προσληφθεί εν τω μεταξύ από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε. ως νεαρός μηχανικός προγραμματισμού κατασκευών για το εργοτάξιο του ξενοδοχείου BABYLON, ενός υπερπολυτελούς ξενοδοχείου στις όχθες του ποταμού Τίγρη, στην ιρακινή πρωτεύουσα. Οι περισσότεροι συνάδελφοί μου, θυμαί, ήταν Έλληνες του εξωτερικού, από Λονδίνο, Αλεξάνδρεια, και Κάιρο. Η συγκεκριμένη εταιρία απασχολούσε επίσης Κύπριους, Άγγλους, Πορτογάλους, Ιταλούς, Άραβες και Ασιάτες. Εκεί ένιωσα ότι είμαι πάλι στο στοιχείο μου. Ολοκληρώσαμε το έργο του ξενοδοχείου και το 1983 προσλαμβάνομαι από την ΑΡΧΙΡΟΔΟΝ ΑΕ για έργα στα Εμιράτα. Μιλάμε τώρα για το καμπίρι του ελληνικού τεχνικού δυναμικού, μια εταιρεία-κόσμημα για όλους τους Έλληνες μηχανικούς με έργα όπως το ΟΑΚΑ, το ΣΕΦ, καθώς και πάμπολλα στο εξωτερικό.

Από το Αμπου Ντάμπι των Εμιράτων βρεθήκατε στην Αφρική, την Ασία, τη Μόσχα και τη Λευκωσία, πώς συνέβη αυτό;

Ενώ ήμουν στο εργοτάξιο στην έρημο των Εμιράτων μου τηλεφώνησαν συνάδελφοί από Αθήνα, και με πληροφόρησαν ότι στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" είχε δημοσιευθεί αρκετές μέρες νωρίτερα μια αγγελία της τότε Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετική με την προκήρυξη ενός διαγωνισμού για τη στελέχωση του δικτύου των διπλωματικών αποστολών της ΕΕ σε τρίτες χώρες, δηλαδή εκτός Ευρώπης.

Όταν τελειώσε το έργο στα Εμιράτα, πήρα μέρος στο διαγωνισμό στις Βρυξέλλες, επιτυχώς, και με το που προσλήφθηκα αναχώρησα ως νεαρός ακόλουθος στη Ζιμπάμπουε. Μερικούς μήνες αργότερα, κάνω κι ένα ταξίδι-αστραπή στο Πίλιο όπου χρόνια με περίμενε η "Πινελόπη" μου, η Άννα Κοντογιάννη, η οποία τότε δούλευε καθηγήτρια γαλλικών στην Αθήνα. Αφού είχα ενημερώσει τους γονείς της Άννας ότι από δω και πέρα θα έμπαινε σε αεροπλάνο τόσο συχνά όσο χρησιμοποιούσε τις αστικές συγκοινωνίες στην Αθήνα, παντρευτήκαμε. Ταξίδι του μέλιτος στην Νταμπίχαρη και αναχώρηση για το Χαράρε της Αφρικής. 4 χρόνια αργότερα, και ήδη τα πρώτα δύο παιδιά μας, μου έρχεται η πρώτη μετάθεση

πουργείου. Εξωτερικής της Κύπρου φεύγουμε οικογενειακώς το 2007 με απόσπασή μου από τη διπλωματική υπηρεσία της ΕΕ για τη Λευκωσία όπου υπηρέτησα ως διευθυντής του Γραφείου του πολιτικού διευθυντή-πρέσβη Ευριπίδη Ευρυβιάδη, ο οποίος σήμερα είναι πρέσβης της Κύπρου στο Λονδίνο.

Πώς επιστρέψατε, μετά από 32 χρόνια στη Βαγδάτη;

Η ζωή κύκλους κάνει, έτσι δεν λένε. Ανέλαβα καθήκοντα πρεσβευτή-συμβούλου στη Διπλωματική Αποστολή της ΕΕ στο Ιράκ πριν μόλις 4 βδομάδες και ολοκληρώω τώρα τη φάση των εθιμοτυπικών επισκέψεών μου σε άλλες διπλωματικές υπηρεσίες κρατών-μελών της ΕΕ, καθώς και των Ιρακινών Αρχών.

Μιλήστε μας λίγο για το Ιράκ. Ποιοι είναι καταρχήν οι στόχοι της ευρωπαϊκής διπλωματίας στο Ιράκ, το οποίο περνάει μια τεράστια δοκιμασία σήμερα;

Οι στόχοι της ΕΕ είναι πολιτικοί, οικονομικοί και κοινωνικοί. Η ΕΕ χαιρετίζει την πολιτική θέληση, καθώς και την προσπάθεια εκδημοκρατισμού στο Ιράκ. Είναι ακριβώς αυτό το εγχείρημα που θέλουν να υπονομεύσουν και τελικά να καταστρέψουν οι τζιχαντιστές του λεγόμενου "Ισλαμικού Κράτους". Μιλάμε ουσιαστικά για τρομοκράτες που ούτε πραγματικοί μουσουλμάνοι είναι ούτε Κράτος σκηματίζουν. Εκεί τεράστια σημασία για την Ευρώπη να στηρίξει τις προσπάθειες μιας φίλης χώρας της οποίας ηγείται ένας δημοκρατικά εκλεγμένος Πρόεδρος της Δημοκρατίας, μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση από ένα δημοκρατικά εκλεγμένο κοινοβούλιο και απολαμβάνει μια ικανοποιητική ελευθερία του τύπου. Μόνο ο Λίβανος διαθέτει στον αραβικό κόσμο της Μ. Ανατολής δημοκρατική κυβέρνηση. Στη σημερινή κυβέρνηση εθνικής ενότητας του Ιράκ, όλα τα κόμματα συμμετέχουν, από τους συντηρητικούς θρησκευτικούς μέχρι και τους κομμουνιστές. Φανταστείτε στην Ελλάδα μια κυβέρνηση με υπουργούς από το ΛΑΟΣ μέχρι το ΚΚΕ. Πρόκειται για κάτι πρωτόγνωστο στη Μέση Ανατολή. Η δημοκρατία έχει μόνο 8 χρόνια ζωής στο Ιράκ. Η ΕΕ θα συνεχίσει να επιμένει για την αναγκαιότητα μιας πολιτικής διαδικασίας εθνικού διαλόγου και

στους πολίτες του Ιράκ και ενώσονται δυνάμεις τους εναντίων των τρομοκρατών του λεγόμενου "Ισλαμικού Κράτους", τρομοκράτες που εκμεταλλεύονται ένα καθεστώς αδικιών που επέβαλε η σιιτική πλειοψηφία της χώρας επί της σουνιτικής μειοψηφίας μετά την αμερικανο-βρετανική εισβολή το 2003. Οι Σουνίτες, σημειώστε πως ασκούσαν με τη σειρά τους την εξουσία για 35 χρόνια μέσω του δικτατορικού κόμματος Μπαάθ του καθεστώτος Σαντάμ, από το 1968 μέχρι το 2003.

Τι πρέπει να γίνει;

Κατά πρώτον να προστατευτεί πάση θυσία η εθνική κυριαρχία, η εδαφική ακεραιότητα και η ενότητα αυτής της χώρας. Αυτό επιβάλλει η διεθνής έννομη τάξη και οι αποφάσεις του ΟΗΕ. Όποιος πιστεύει ότι δύναται να χαρχθούν εκ νέου τα σύνορα της Μ. Ανατολής τα οποία απορρέουν από την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το 1920, θα φέρει την καταστροφή και το χάος σε τούτη τη γεωστρατηγική περιοχή. Κατά δεύτερον, να γίνει εμπέδωση και αποδοχή της εθνικής ταυτότητας, δηλαδή ότι Σουνίτες, Σίιτες και Κούρδοι, καθώς και οι διάφορες άλλες μειονότητες της χώρας (Χριστιανοί, Ασσύριοι, Γεζίντι, Τουρκομάνοι κ.λπ.) να νιώθουν πρωτίστως Ιρακινοί και μετά μέλη των διαφόρων κοινοτήτων τους. Να καταλάβουν πως είναι όλοι τους παιδιά της ίδιας μητέρας-πατρίδας, της αρχαίας Μεσοποταμίας με τον τεράστιο πολιτισμό, για τον οποίο ομολογουμένως πρέπει να νιώθουν υπερήφανοι όπως εμείς οι Έλληνες νιώθουμε δικαίως για το δικό μας. Η υπόθεση της εθνικής ταυτότητας είναι και θέμα παιδείας. Κατά τρίτον, να συμφωνήσουν οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας σε ένα καθεστώς ομοσπονδιακής διακυβέρνησης με εκχώρηση ευρειών εξουσιών και πόρων στις περιφέρειες. Κατά τέταρτον, να επιλυθούν οι διαφορές μεταξύ Κούρδων και Αράβων σχετικά με την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Μιλάμε εδώ για έναν αμύθητο ορυκτό πλούτο. Το Ιράκ είναι η τρίτη χώρα στον κόσμο με αποθεματικά αποθέματα πετρελαίου. Εάν επιστρέψει η ειρήνη στην περιοχή - και σ' αυτή την κατεύθυνση εργάζονται η ΕΕ και οι πρεσβείες των κρατών-μελών στη Βαγδάτη - το Ιράκ θα έ-

λαου. Σας μίλησα για τους οικονομικούς στόχους της ΕΕ στο Ιράκ. Λοιπόν, όσον αφορά στην ενέργεια, το Ιράκ αποτελεί στρατηγικό εταίρο της ΕΕ. Είναι προς το κοινό μας συμφέρον να συνεργαστούμε. Εκτός από αμερικανικές εταιρείες πρέπει να μπουν και ευρωπαϊκές και, ιδιαίτερα για μένα, ελληνικές εταιρείες στην αγορά του Ιράκ. Να δώσουν δουλειά στα παιδιά μας στην Ελλάδα που μαστίζεται από ανεργία.

Και το κοινωνικό έργο της ΕΕ;

Η ΕΕ προσφέρει ανθρωπιστική βοήθεια σε 1.800.000 Ιρακινούς εκτοπισμένους και 200.000 Σύρους πρόσφυγες λόγω των συρράξεων στην ευρύτερη περιοχή. Συνεργαζόμαστε με τον ΟΗΕ και διάφορες ευρωπαϊκές οργανώσεις εθελοντών. Επιπλέον στηρίζουμε πολιτικές βελτιώσεις της Δημόσιας Υγείας της ιρακινής κυβέρνησης χρηματικά μέσω προγραμμάτων και επίσης παρέχουμε τεχνογνωσία για την ιρακινή πολιτική Παιδείας των κοριτσιών.

Η βία και η ανασφάλεια στο Ιράκ είναι σημερινά φαινόμενα;

Επ' ουδενί λόγο. Το Ιράκ δημιουργήθηκε το 1920 από τους Άγγλο-γάλλους, νικητές της υπό διάλυση Οθωμανικής Αυτοκρατορίας σ' αυτή την περιοχή, κατόπιν διεθνούς διακανονισμού. Απ' την αρχή, επρόκειτο για ένα ασταθές αμάλγαμα 3 εθνικών μεταξύ τους οθωμανικών βιλαετιών, ενός αμιγούς αραβικού σιιτικού στο νότο, ενός κυρίως σουνιτικού στο κέντρο και δυτικά της χώρας κι ενός κούρδικου στο βόρειο Ιράκ. Την ώρα που πολλά έθνη σε Ευρώπη και Ανατολή αποκτούσαν την ανεξαρτησία τους από τον οθωμανικό ζυγό, οι Κούρδοι "μοιράστηκαν" μεταξύ των νεοσύστατων κρατών της εποχής, δηλαδή το Ιράκ, τη Συρία, την Τουρκία και το Ιράν. Μιλάμε για μια ιστορική αδικία της Συνθήκης των Σεβρών η οποία αγνόησε το Κουρδικό ζήτημα. Φανταστείτε ένα κούρδικό έθνος 30 εκατ. ανθρώπων σήμερα, σκορπισμένων σε 4 χώρες, χωρίς κράτος, χωρίς δική τους πατρίδα.

Εάν προσθέσει κανείς σ' αυτή την κατάσταση την αιώνια θρησκευτικού χαρακτήρα αντιπαλότητα και έχθρα μεταξύ Σιιτών και Σουνιτών που συνεχίζεται από τον 7ο αι., έχουμε τα βασικά συστατικά του σημερινού κοκτέιλ στην ευαι-

ζηματικών και στρατιωτικών του ψευδο-σοσιαλιστικού κόμματος Μπαάθ του Σουνιτή δικτάτορα Σαντάμ Χουσεΐν. Οι οπαδοί του στυγνού αυτού καθεστώτος του Σαντάμ - που ήταν μια σουνιτική μειοψηφία ανάμεσα σε Σίιτες Ιρακινούς - δεν δέχθηκαν το βίαιο εκτοπισμό τους από την εξουσία την οποία άρπαξαν το 1968 μετά από βίαιο στρατιωτικό πραξικόπημα. Έτσι, βρήκαν συμμάχους στο πρόσωπο των φονταμενταλιστών. Σας υπενθυμίζω εδώ πως το κόμμα Μπαάθ είχε βρει στηρίγματα πολιτικής "νομιμοποίησης" στην Ελλάδα σ' ένα συγκεκριμένο κόμμα. Το δε "Ισλαμικό Κράτος" σήμερα στρατολογεί και αποτρασανατολιζμένα παιδιά μουσουλμάνων μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς στην Ευρώπη. Αυτό το φαινόμενο απασχολεί εντονότατα τόσο την ΕΕ, όσο και συσσωμα τα κράτη-μέλη της ΕΕ.

Ποιοι νομίζετε πως είναι οι πραγματικοί στόχοι των τζιχαντιστών στο Ιράκ;

Πιστεύω πως οι στόχοι τους είναι κυρίως οικονομικοί. Να καταλάβουν τη Βαγδάτη, να διαχειριστούν τα 100 δισ. δολάρια των εσόδων του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού της χώρας και να πάνε όλους τους πληθυσμούς της Μ. Ανατολής 1300 χρόνια πίσω. Αυτό το πράγμα η κυβέρνηση της Βαγδάτης από τη μια, η δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της Αυτόνομης περιοχής του Κουρδιστάν από την άλλη και η διεθνής κοινότητα δεν πρόκειται να το επιτρέψουν.

Τι φοβάστε πιο πολύ;

Να βρισκομαι την ακατάλληλη στιγμή στο ακατάλληλο μέρος.

Τι σας λείπει πιο πολύ;

Η "Πινελόπη" μου, η Άννα που με περιμένει στις Βρυξέλλες με τα παιδιά μας. Η μεγάλη μου κόρη, που γεννήθηκε στην Αφρική, ζει κι εργάζεται τώρα στην Αθήνα. Όταν έφυγε για την Ελλάδα δεν της είπα τίποτα. Ευχομαι όμως εκείνη "να αντέξει".

Σε τόσες χώρες ζήσατε κι εργασθήκατε, μια πραγματική περιπέλεια, ποιο είναι για σας το ομορφότερο μέρος του κόσμου;

Το Πίλιο και οι άνθρωποι του. Το Καλό Νερό, το χωριό μου, οι Πιννακάτες το χωριό των προγόνων μου, η Αγριά, ο Αγ. Λαυρέντης κι ο Μεγάλος Απ-Γιώργης, τα χωριά των πεθερικών μου, η Γατζέα, το μικρό μας Γαλαξίδι όπου μένουν συγγενείς μου.